

възгласилъ за тѣхенъ владѣтель, съ свое самостоятелно княжество по Бѣломорието.

Византийскитъ императоръ не могълъ да гледа хладнокрѣвно проявитѣ на Момчила, подигналъ войска и се отправилъ срещу него. Но по това време въ византийския дворъ настанали раздори. Момчилъ взелъ страна на претендента за византийския тронъ, Кантакузена, който го викалъ за съюзникъ срещу Иоана V Палеолога, като за това му обещавалъ да го признае за самостоятеленъ владѣтель на земитѣ отъ Родопитѣ до Бѣломорието. Момчилъ приелъ и се завърналъ съ войската си отъ Сърбия, гдето подирилъ убежище. Скоро той организиралъ силитѣ си и сполучилъ да се прояви въ биткитѣ срещу Иоана V като много опитенъ и храбъръ военоначалникъ въ военното дѣло и бойната подготовка.

Претендентътъ за престола на Византия Иоанъ V Палелогъ, въ борбата срещу Кантакузена, подигналъ нова войска и успѣлъ да обгради Кантакузена, който билъ съ бранницитѣ си въ силната крепостъ Пиритория (Бурукале), лежаща на брѣга на Бѣлото море. Видѣлъ безизходното си положение, Кантакузенъ изпратилъ пратеникъ до лагера на Момчила и го молилъ за бърза помощъ. Момчилъ това и чакалъ. Съ силни български отреди, той неочаквано се явилъ въ тилъ на Палеологовитѣ фаланги, влѣзълъ въ решително сражение съ тѣхъ, разбилъ ги и прогонилъ къмъ морето.